

نشست بشردوستانه سران کشور های جهان: فراخوانی برای اقدام قوی، فراگیر و هماهنگ

می 2016

نشست بشردوستانه سران جهان (WHS)، بالای ترتیب نمودن دیدگاه جدید بشردوستانه که فراگیرتر و بیشتر بیانگر نیازمندی ها و چالش های جهان به سرعت در حال تغییر میباشد تمرکز خواهد کرد. به تاریخ 23-24 برج می سال 2016 رهبران جهان در شهر استانبول ترکیه باهم ملاقات می نمایند تا اقدامات را روی دست بگیرند که از رنج بشر جلوگیری نموده و آنرا کاهش دهد.

برای آنهاییکه در افغانستان هستند، این فرصت مهم برای جوانب دخیل بشردوستانه میباشد تا چارچوب که در آن کار میکنند را بازنگری نموده و راه حل های مبتکرانه و پایدار را برای نیازمندی های بسیار شدید کشور بوجود آورند. از اینرو جمع آوری نظریات نهاد های مختلف بشردوستانه یک بخش مهم WHS میباشد. به عنوان یکی از نهاد های هماهنگی پیشتاز در افغانستان، اداره هماهنگی کمک های بشری و انکشافی برای افغانها (اکبر) نشست های متعدد مشورتی WHS را در کابل و مراکز چهار زون کشور که عبارت از مزار، هرات، کندهار، و جلال آباد میباشد راه اندازی نموده است.

وضعیت افغانستان: وضعیت بشردوستانه و نیازمندی های بشری

در جریان 15 سال گذشته، باید خاطر نشان ساخت که افغانستان در بسیاری سکتور ها از جمله زراعت، معارف، صحت، و حکومت داری تا ساخت زیربناها ترقی نموده است، هر چند سود این پیشرفت ها به شکل نابرابر برای جوامع توزیع گردیده است. که بسیاری افراد نادیده گرفته شده اند. در نتیجه در سال 2016، جنگ های دیرینه در کشور ادامه پیدا کرد و این کشور با مشکلات جدی بشردوستانه مواجه گردید. دسترسی به ضروریات اولیه بشری مانند حق استفاده از خدمات صحتی، آب پاک نوشیدنی، حفظ الصحة ابتدائی و سرپناه نیاز مبرم در بسیاری از مناطق کشور میباشد.

میلیون ها افغان دسترسی به غذای سالم ندارند. و نیاز مبرم به معیشت زندگی در سراسر کشور باقی مانده است. بیش از 70 درصد مردم با درآمد کمتر از دو دالر در روز زندگی میکنند و ارائه خدمات صحتی اولیه و کیفیت آن در کشور به طور نا مساویانه میباشد. درگیری های مسلحانه خسارات بی رحمانه ای را بالای افراد ملکی افغان وارد می نماید. در سال 2015 یوناما تلفات 11002 تن به شمول 3545 کشته و 7457 مجروح را به ثبت رسانده است که از سال 2014 افزایش را در تلفات ملکی نشان میدهد. در تلفات زنان 37 درصد افزایش و در تلفات اطفال 14 فیصد افزایش بوجود آمده است، برعلاوه آفات طبیعی از جمله خشک سالی، سیلاب ها، زمین لرزه ها جانهای هزاران افغان را گرفته است.

به اساس ارقام تخمینی اداره ملل متحد دست کم 948000 به علت جنگ ها و خشونت ها از خانه هایشان بیجا شده اند. که از آن جمله 250000 تن بیجاشدگان داخلی در سال 2016 میباشند درحالیکه 2.45 میلیون افغان هنوز هم در کشور های همسایه ایران و پاکستان درمهاجرت بسر میبرند. در حدود 5.8 ملیون مهاجرین افغان از سال 2002 تا حال دوباره به وطن برگشته اند و بخاطر استقرار مجدد شان فشاری زیاد بالای اجتماع ومنايع طبیعی وارد شده است. فقر، بی ثباتی و عدم فرصت های کاری افغانها را به بیرون از کشور سوق میدهد چنانچه بیشتر از 200000 افغان به دنبال یافتن زنده گی بهتر کشور را ترک نموده اند¹.

در سال 2015 به ارزش بیش از 431 میلیون دالر امریکائی، کمک های بشردوستانه صورت گرفته است، اما چالش ها در زمینه ارزیابی دقیق و بموقع نیازمندی های بشردوستانه باقی مانده است. راه حل ها میتواند برای این مشکلات دریافت گردد. این کار نیازمند هماهنگی بهتر با جوامع محلی، به سطح ملی تعهد بزرگتر دولت و همکاری موثر تر بین تمام سطوح دولتی، جامعه مدنی، سکتور خصوصی و نهاد های بشردوستانه در افغانستان میباشد.

مسئولیت های مشترک WHS

مسئولیت عمده 1: جلوگیری و پایان جنگ

رهبران باید متعهد به مسئولیت های خویش گردند تا از جنگ جلوگیری نموده و آنرا پایان دهند، سعی کنند تا راه حل های سیاسی برای پایان دادن خونریزی و رنج مردم را دریافت نمایند.

اداره ملل متحد در سال 2015 تلفات 3545 تن از افراد ملکی را گزارش داده است که به اثر درگیری ها فزاینده بین نیرو های دولتی و عناصر ضد دولتی کشته شده اند. بهترین راه حل برای کاهش درگیری ها مسلح ادامه دادن مذاکرات بخاطر پایان دادن به دشمنی ها میباشد. دولت افغانستان باید بالای قشر جوان خویش اعم از مرد و زن در قسمت تعلیم و تربیه و فرصت های کاری بخاطر داشتن یک جامعه با ثبات و امن سرمایه گذاری نماید. دولت و تمویل کنندگان باید سرمایه گذاری را در نقاط نا امن نیز افزایش دهند.

مسئولیت عمده 2: احترام به قوانین جنگ

دولت ها لزوماً باید قواعد را که امضا نموده اند احترام نمایند. از جمله قانون بین المللی بشردوستانه و قانون حقوق بشر.

افغانستان میثاق جینیوا و مجموعه از پیمان ها را در زمینه مسائل بشری افراد ملکی و نظامی در هنگام جنگ امضا نموده است. افغانستان همچنان تمام قوانین و میثاق های بین المللی حقوق بشر (با بعضی شرایط) امضا نموده است.

طبق معلومات که موسسه اکبر جمع آوری نموده است در سال 2015 به تعداد 50 کارکن مدد رسانی کشته، 44 مجروح و 108 تن ربوده شده اند. این ارقام افغانستان را به یکی از بدترین مکانها برای کارکنان امداد رسانی تبدیل نموده است. عدم آگاهی از ماموریت موسسات بشردوستانه، کار ارائه کمک های امداد رسانی را مختل مینماید. دولت، مخالفین مسلح، و جوامع محلی، ماموریت و اصول که کار آنها را هدایت می کند را نمی دانند. نمونه های اخیر آن بمباران شفاخانه MSF توسط نیرو های بین المللی به نیابت دولت در شهر کندز، در ماه فبروری 2016 قتل دو فرد بیمار و یک نگهبان در یک کلینیک

در ولایت وردگ توسط نیرو های خاص افغان، و استفاده کلینیک ها و مکاتب محلی منحیث پوسته های نظامی از سوی دولت و مخالفین مسلح میباشد. برنامه های آموزشی برای پرسونل نظامی می تواند این مسائل را کاهش دهد.

در جریان WHS، نمایندگان افغانستان باید متعهد گردند تا با جوانب مختلف ذیدخل جنگ، جهت رسیدن به یک فیصله نهائی تا به قانون بین المللی بشردوستانه با توجه خاص در قسمت بی طرفی و عدم جانبداری جوامع امداد رسانی بشری را احترام نمایند. آموزش های بیشتر در مورد اصول بشردوستانه برای هر دو طرف درگیر جنگ لازمی میباشد.

مسئولیت عمده 3: هیچکس باید نادیده گرفته نشود

جوانب ذیدخل باید آسیب پذیر ترین افراد جامعه از جمله زنان، دختران، افراد جوان، افراد بیجاشده و افراد دارای معلولیت و سایر اشخاص جامعه را توانمند و حمایت نمایند.

افغانستان میثاق های بین المللی از جمله میثاق حقوق اشخاص دارای معلولیت، میثاق حقوق اطفال، و میثاق محو هر نوع خشونت علیه زنان را امضا نموده است. دولت لازم دارد تا در پالیسی های ملی خویش تطبیق بهتر این میثاق ها را عملی نماید.

دست رسی فزیکتی باید برای گروه های آسیب پذیر بهبود یابد. به طور مثال در کمپ ها و به سطح جوامع توجه خاص بالای نقاط توزیع غذا، آب، بهداشت، زیربنا های حفظ الصحة، ساختار های صحی، سرپناه و مراکز تعلیمی صورت گیرد. تامین وجوه مالی باید برای گروه های آسیب پذیر اولویت بندی گردد. برای مردم آسیب پذیر ارتقای ظرفیت باید صورت گیرد تا اطمینان حاصل شود که این مردم در پروگرام های بشردوستانه به شکل قابل ملاحظه مد نظر گرفته شده اند.

به عنوان بخش از این کار، ارزیابی ها باید فراگیر باشند و آسیب پذیرترین اشخاص باید در هر نوع شرایط عاجل شناسائی گردند. معلومات باید طوری جمع آوری گردند که بخش های جنسیت، سن، و معلولیت را در خود داشته باشد و عواملی چون خانواده، حمایت اجتماعی، تبعیض، و وضعیت اقتصادی-اجتماعی خانوادگی در نظر گرفته شود. با مردم آسیب پذیر باید به طور واضح در قسمت تصمیم گیری و پلانگذاری پاسخدهی به بحران ها مشوره صورت گیرد و در آن باید سهیم باشند. یعنی اینکه پذیرفتن ابزار ارتباطات تا رسانه های صوتی مانند رادیو، زبان های مختلف، الفبای نابینان و تصاویر حسی را در خود شامل نماید.

مسئولیت عمده 4: کار کردن به گونه متفاوت تا نیاز ها پایان یابد.

تغییر زندگی مردم بوسیله عبور از ارائه کمک ها به سوی خاتمه دادن نیازمندی های آن

در کاهش خطرات حوادث (DRR) مبتنی بر جامعه، پذیرفتن تغییر اقلیم و انعطاف پذیری جامعه باید "مردم در محور توجه" قرار گیرند. در هنگام آمادگی و مبارزه با حوادث، تجارب برای ایجاد مشارکت با جامعه مدنی و نهاد های متعهد باید "هرچه بیشتر امکان پذیر است محلی و هر چه بیشتر نیاز است بین المللی باشد"

استفاده بیشتر از مارکیت ها، مواد و منابع محلی توسط موسسات بشردوستانه پروسه دریافت اجناس غیر غذایی (NFI) و منابع دیگر را به افراد متاثر سریعتر میسازد. جوامع بشردوستانه باید راه های جدید همکاری با سکتور خصوصی را دریافت نمایند که سکتور خصوصی گاهی اوقات مبتکر خوب در قسمت جلو قرار دادن تجارت خود از چالش های اجتماعی-اقتصادی میباشد. همکاری سکتور های عامه و خصوصی که به خوبی در صحنه بشردوستانه و انکشافی کارا میباشد باید بخاطر رسیدگی به چالش های بشردوستانه ترتیب و تسهیل گردند. بطور مثال از مواد محلی برای ساخت سرپناه برای جوامع متاثر استفاده گردد. روش های تهیه کمک های عاجل باید در پیرامون نیازمندی های عاجل یک جامعه متاثر طرح گردد و یک انعطاف پذیری سیستماتیک برای پاسخدهی به آفات باید توسط نهاد های محلی و ملی به شکل گسترده راه اندازی شود، تا ظرفیت ها ارتقا نماید و پایداری و تداوم افزایش یابد.

- به سطح ملی جوامع بشردوستانه باید با اداره ملی آمادگی مبارزه با حوادث افغانستان (ANDMA) در زمینه های ارتقای ظرفیت، تحلیل و پلانگذاری همکاری داشته باشد، و علاوه از آن یک پالیسی مدیریت ملی آفات طبیعی که کاهش خطرات آفات را در نظر داشته باشد باید در تمام مناطق کشور تطبیق گردند.
- در سطح ولایتی جوامع بشردوستانه باید با کمیته های ولایتی مبارزه با حوادث همکاری داشته باشند تا خطرات که بعداً بتواند در برنامه های بشردوستانه و انکشافی پیش بینی گردد را شناسائی نمایند.
- در سطح محلی، جوامع بشردوستانه باید بیشتر با کمیته های ناحیوی مبارزه با حوادث همکاری داشته باشند تا آگاهی ها، مفاهیم و روش های کاهش خطر را بالا ببرند.

- در سطح جوامع و نواحی ضرور است تا دانش های بومی و تجارب محلی در پلان کاری به طور بهتر گنجانیده شود. کار های بیشتر باید انجام گردد تا جوامع آسیب پذیر را در میان سایر اشخاص توانمند سازد که بتوانند از طریق گروه های آمادگی مبارزه با حوادث جامعه خود را کمک نمایند. این کار میتواند بوسیله تعلیم دادن جوامع که چگونه بتوانند در حالات اضطراری واکنش نشان دهند و از طریق رادیو، درامه، رساله ها، و پیام های پیوسته در رابطه به پاسخدهی حوادث و کاهش خطرات حوادث در نصاب تعلیمی مکاتب یا سایر نهاد های تعلیمی یا مذهبی میتواند بدست آید.

مسئولیت عمده 5: سرمایه بالای بشریت

سرمایه گذاری در بالابردن ظرفیت های محلی، کاهش خطر و ایجاد نهاد های موثر و فراگیر، مخصوصاً در حالات ناگوار.

بخاطر رسیدگی به نیاز مندی های مبرم و اساسی بشری، انکشاف بیشتر و اقدام دولت لازمی میباشد. نهاد های بشردوستانه و انکشافی باید به طور یکجایی در قسمت راه حل های محلی به علت بزرگ شدن خلا بین نیاز مندی های بشری و منابع سرمایه گذاری نمایند، پروسه ها و تکنالوژی های مبتکرانه را به معرفی بگیرند و در زمینه ایجاد انعطاف پذیری، کاهش خطر، و آمادگی های پاسخدهی و ترمیم مجدد سرمایه گذاری نمایند. جوامع محلی، جامعه مدنی و موسسات غیردولتی باید به طور فزاینده ای توسط پروژه های طویل المدت که پاسخدهی اضطراری را با فعالیت های انکشافی وصل میکند حمایت گردند زیرا موسسات غیر دولتی به خوبی به مناطق روستائی دسترسی دارند.

سفارشات کلیدی

در جریان نشست WHS و بعد از آن جوامع بشردوستانه افغانستان باید:

- به حمایت از برنامه های پاسخدهی خیریه جهت نیازمندی های افراد ملکی به شمول بیجاشدگان داخلی، پناهندگان، و بازگشت کنندگان که به اثر درگیری های مسلح متاثر شده اند ادامه دهند.
- تجدید و تصدیق مجدد تعهدات شان بخاطر احترام و توسعه اصول بشردوستانه که عبارت از انسانیت، بیطرفی، عدم جانبداری و استقلالیت میباشد.
- برنامه های مالی بشردوستانه را مبتنی بر نیازمندی ها اولولیت بندی نمایند تا گروه های آسیب پذیر به ویژه زنان ، کودکان، و افراد دارای معلولیت را هدف قرار دهند.
- در قسمت تقویت هماهنگی کمک های بشردوستانه ، میکانیزم های مالی و رهبری جهت بهبود کیفیت، مرتبط بودن و بموقع بودن پاسخدهی بشردوستانه سرمایه گذاری بیشتر نمایند.
- نهاد ها، انجوها، و جوامع محلی افغانی را جهت ظرفیت پاسخدهی از طریق تامین وجوه مالی بیشتر برای آمادگی فعالیت های بشردوستانه محلی حمایت نمایند.

برای سوالات رسانه ای لطفاً به آدرس های به تماس شوید.

خانم فیونا گال – رئیس موسسه اکبر
director@acbar.org / 009306602570

یا

آقای نجیب الله تجلی – معاون موسسه اکبر
deputy.director@acbar.org / 0093700276650